

Voor de optimale gezondheid van uw kat

Vaccinatie:

De bedoeling van vaccinatie is de kat de nodige afweer te laten opbouwen tegen besmettelijke ziekten. De nodige vaccins zijn afhankelijk van de levenswijze en huisvesting van het dier.

Uw poes wordt gevaccineerd tegen **kattenziekte** (diarree), **kattenniesziekte** en als ze buiten in contact komen met andere poezen dan wordt eveneens **kattenleucose** gegeven. Na de eerste vaccinatie wordt een **herhaling** gegeven na **3 weken**.

Vervolgens bestaat de vaccinatie uit een **jaarlijkse herhaling**, hiervoor krijgt U een kaartje toegestuurd.

Kattenziekte:

Dit zeer gevaarlijke virus dat braken, diarree, wegwijnen en vaak de dood veroorzaakt, is een virus dat opgenomen wordt via de muil. Het virus is zeer sterk, en kan buiten een kattenlichaam tot 1 jaar overleven. Het virus kan zich ook heel makkelijk vasthechten aan schoenzolen, kledij, handen, allerhande materiaal en wordt also op grote afstand getransporteerd. Daarenboven zijn de normale ontsmettingsmiddelen van geen nut om het virus kapot te krijgen: het virus overleeft ze bijna allemaal. Dit verhaal om u duidelijk te maken dat u dit virus bij u in huis kan binnenbrengen zonder dat u het weet en aldus uw binnenshuislevende kat kan besmetten.

De manieren zijn velerlei: u trapt in besmette uitwerpselen in een plantsoentje, u gaat op bezoek in een huis waar een kat leeft/leefde die aan kattenziekte heeft geleden, u gebruikt een transportmandje waar een besmet dier heeft ingezeten etc. etc. Daarom is een vaccinatie tegen kattenziekte levensnoodzakelijk, ook voor de binnenshuislevende kat.

Kattenniesziekte

Dit is de meest voorkomende infectieziekte bij de kat. Voor deze ziekte zijn 2 virussen en een agens chlamidia verantwoordelijk. De ziekte uit zich in aantasting van de bovenste luchtwegen: dus ogen, neus, keel- en mondholte. De kat zal niezen, de ogen lopen, de neus is verstopt, de mondslijmvliezen zijn beschadigd. Deze ziekte is vooral gevaarlijk voor jonge en oude dieren, bij hen kan de ziekte fataal verlopen. De virussen zijn in de buitenwereld niet erg sterk, doch sterker dan bijvoorbeeld het leucose-virus. De kans bestaat dat u uw binnenshuislevende kat kan besmetten. Neem daarom het zekere voor het onzekere en laat uw kat tegen de niesziekte enten. Het is trouwens zo, dat eens het dier besmet geweest is, de ziekte vaak chronisch aanwezig blijft. Uw poes is dan een drager, zodat heropflakking mogelijk kan zijn in perioden van stress. Beter voorkomen dan genezen, dus.

Het leucose virus (feline leukemie virus = FeLV)

Dit gevaarlijke virus is verantwoordelijk voor een slepende ziekte dat uiteindelijk op verschillende plaatsen in het lichaam tumoren zal doen ontstaan en eindigt met de dood. Het virus wordt opgenomen via de muil. Het virus is echter niet sterk in de

buitenwereld, dit wil zeggen dat eens het virus buiten de kat komt, zal het virus niet lang overleven: uitdroging, gewone ontsmettingsmiddelen, etc...zullen het virus zeer snel doden. Daarom kan u als eigenaar uw binnenshuis levende kat niet besmetten met een leucose-virus. Er is echt contact nodig tussen besmette en niet-besmette katten om het virus over te dragen. Daarom is het leucose-vaccin voor een binnenshuislevende kat, niet noodzakelijk, wel voor de buitenloper. Soms is het aangewezen om het bloed van uw poes te controleren om te zien of ze niet reeds besmet is. Vaccinatie van een besmette poes zal immers geen effect hebben.

Voorwaarden:

Het dier moet in **goede conditie** verkeren, dus mag absoluut niet ziek zijn. Een vaccinatie vergt immers een actieve afweer van het lichaam om antistoffen te kunnen produceren tegen de ziektekiemen. Een ziek dier heeft ofwel een verzwakte afweer, of de afweer is actief ten opzichte van de ziektekiemen die het dier nu ziek maken. Dan een vaccin toedien is een zware belasting voor de afweer die toch al volop aan het 'vechten' is: ofwel wordt het dier dan nog zieker, ofwel slaat het vaccin niet aan, en is het dier ondanks de vaccinatie nog niet beschermd ten opzichte van bovengenoemde ziekten..

Ook van belang: **de leeftijd**

Een kitten enten voor de leeftijd van 6 weken heeft geen zin. Immers zulke jonge diertjes krijgen antistoffen van het moederdier mee, via de moederkoek en/of moedermelk. Wanneer men een vaccin toedient, wanneer er zulke antistoffen (maternale antistoffen) circuleren in het lichaam van zo'n jong ding, zullen de antistoffen het vaccin vernietigen, zodat het diertje geen bescherming zal krijgen van het vaccin. De maternale antistoffen verdwijnen langzaam uit het lichaam van het kitten. De leeftijd waarop deze verdwenen zijn varieert: tussen de 6 en 12 weken leeftijd zijn de maternale antistoffen verdwenen, en pas dan zal de vaccinatie nuttig werk doen.

Het probleem is dat je niet aan het diertje kan zien (behalve via een vrij duur bloedonderzoek, wat zelden gedaan wordt) of de maternale antistoffen verdwenen zijn : bij het éne diertje is dat inderdaad op 6 weken, bij het andere diertje is dit op 12 weken leeftijd. En daarom moeten jonge diertjes minstens 2x gevaccineerd worden: de zogenaamde baby-enting en de rappelvaccinatie. Bij kittens wordt dit op **9 en 12 weken** gedaan.

Enkele opmerkingen:

Katten aids of FIV

Omwille van de gelijkenissen wordt deze ziekte vaak verward met kattenleucemie. Echter hiertegen bestaat geen vaccinatie. Het gaat om een virus dat enkel via bloedcontact overgedragen wordt (vechten of geslachtsgemeenschap).

Feliene infectieuze peritonitis of FIP

Dit is een complexe aandoening veroorzaakt door een virus en loopt steeds fataal af, gewoonlijk 6 maand na het uitbreken. Aangetaste katten worden gewoonlijk loom, krijgen koorst en verminderde eetlust. De diagnose is niet steeds even eenvoudig.

Naderhand uiten de ziekte tekens zich in ophoping van vloeistoffen bij de zogenaamde “natt” vorm, of in ontsteking van diverse organen bij de zogenaamde “droge” vorm.

Rabiës

De inenting is verplicht voor alle dieren die ten zuiden van Samber en Maas of naar het buitenland gaan. De eerste vaccinatie is 21 dagen voor vertrek.

Identificatie:

Hoewel het in België nog niet verplicht is, kan u uw kat laten identificeren met een microchip. Het plaatsen van de chip is een bijna pijnloze methode. De chip, die onderhuids wordt aangebracht, is onuitwisbaar en wordt in sommige Europese landen zelfs als enige officiële methode aanvaard. Indien uw kat mee naar het buitenland gaat, is identificatie wel een wettelijke verplichting. Zonder identificatie ontvangt u geen Europees paspoort.

Ontworming:

Wormen zijn een **veel voorkomende plaag**: ongeveer 80% van de katten zijn besmet met één of meerdere wormsoorten. Zelfs in de meest hygiënische omstandigheden is besmetting zowel binnen-als buitenhuis mogelijk. De meeste kittens worden al in de baarmoeder besmet via hun moeder of vlak na de geboorte door de opname van moedermelk. Jonge en volwassen dieren kunnen wormen krijgen van soortgenoten, door het eten van rauw vlees, via de overdracht van vlooiën en luizen en door het opeten van muizen en ratten. Afhankelijk van hun leeftijd en levensomstandigheden kunnen onze huisdieren dus weinig of geen last hebben van wormen. De meest voorkomende wormen zijn rondwormen, zweepwormen en lintwormen. U ziet ze niet altijd dat uw dier wormen heeft. Maar soms kunnen ze er toch erg ziek van worden. Let op sterk vermageren, jeuk, braken, diarree,

Wormen vormen ook een gevaar voor mensen! De besmetting gebeurt meestal door rechtstreeks of onrechtstreeks contact met uitwerpselen. **Om besmetting te voorkomen**, kunnen volgende maatregelen gevolgd worden: laat u niet likken door dieren, was altijd handen voor het eten, zorg dat groenten en fruit goed wassen zijn, dek een zandbak goed af, geef geen rauw vlees of vleesafval aan uw dier, maak de kattenbak dagelijks schoon, houd huisdieren luizen-en vlovrij, verwijder ontlasting die bij kat aan de haren blijft kleven, reinig vaak de slaappleaatsen van uw huisdier, Ook als u alle maatregelen neemt om besmetting te voorkomen, zal uw dier vaak nog wormen hebben, zelfs wanneer het niet buitenkomt, of geen ziekte tekens vertoont. Daarom is regelmatig ontwormen noodzakelijk. Een ontwormingsmiddel zal enkel zijn werk doen als het op de juiste manier wordt gebruikt (juiste dosis, juiste product, ...). Een **drachtig dier** wordt best 2 weken voor de voorziene geboortedatum en 2 en 6 weken na de geboorte van de jongen ontwormd. De **kittens** krijgen best elke maand vanaf de leeftijd van 2 weken tot ze een half jaar oud zijn. Nadien volstaat het dit **twee keer per jaar** te doen. Is uw poes een zeer goede vanger en komt ze dus regelmatig met een vogel, muis of ... thuis, dan is het aangewezen om het zelfs 3-4 keer per jaar te ontwormen. Voor een dier dat constant binnen leeft in de meest

hygiënische omstandigheden, is één keer per jaar ontwormen voldoende.
Voorbeelden: catminth, milbemax, flubenol, ...

Vlooien en teken:

Bij kittens jonger dan 6 weken gebruik je best een **frontline spray** 1 keer per week. Als je poes ouder is dan 6 weken kan je **frontline** pipetten of spray gebruiken. Dit wordt best om de maand toegepast. Als er zeer veel teken zijn, dan kan je nog extra een **propoxur** halsband aandoen.

Castratie en sterilisatie:

Waarom?

Deze dieren zijn al op een jonge leeftijd geslachtsrijp. Om “ongelukjes” te voorkomen is het belangrijk om tijdig in te grijpen. Wanneer er geen maatregelen worden genomen om de voortplanting bij katten te beperken, kan een poes meerdere nesten per jaar grootbrengen. Om dit probleem op te lossen, is onder andere een goede geboortebepanking essentieel.

Castratie en sterilisatie worden gedaan vanaf de leeftijd van **6 maand**.

Voor de **castratie** bij een kater staat geen maximumleeftijd. Indien u echter de typische katergeur van de urine wenst te vermijden, gebeurt de ingreep best voor de leeftijd van 8 maanden.

De voordelen van castratie zijn:

- Minder weglopen en vechten met andere katten
- Verdwijnen van de typische katergeur in de urine
- Minder sproeien als territoriumafbakening
- Kleiner territorium, waardoor de kans op aanrijding verkleint

Een nadeel van castratie:

- Een verhoogde neiging tot vetaanzet, maar dit kan voorkomen worden door de aangepaste voeding te geven en regelmatige gewichtscontrole na de ingreep.

Voor een **sterilisatie** van een katin raden we de leeftijd van 6 maand aan, aangezien de 1^e krolsheid te verwachten is rond die leeftijd. Dit kan vroeger of later zijn, naargelang het seizoen. De uitwendige tekens van krolsheid zijn: onophoudelijk miauwen, erg aanhalig zijn en gestreeld willen worden, waarbij het achterste deel van het lichaam omhoog wordt gebracht,

De voordelen van sterilisatie zijn:

- Nooit meer krols
- Geen kans op eierstoktumoren
- Minder kans op melkkliertumoren
- Geen kans meer op baarmoederontsteking

Een nadeel van sterilisatie:

- Gewichtstoename, maar dit kan eveneens voorkomen worden door aangepaste voeding te geven na de ingreep

De **pil** als krolsheidspreventie wordt niet aangeraden. De reden hiervoor zijn:

- Weinig betrouwbaar door moeilijke toediening en mogelijk uitbraken van de tablet achteraf
- Bij langdurig gebruik (langer dan 1 jaar) is er een verhoogde kans op baarmoederontsteking, melkkliertumoren, suikerziekte.

Met je vriend naar de dokter!!!

Ook huisdieren moeten naar de dokter: ze worden al eens ziek. Maar ook supergezonde exemplaren belanden minimaal 1 maal per jaar onder doktershanden voor de toediening van de vaccinaties.

En het is met dieren net zo gesteld als met kinderen: witte jassen, injecties en pilletjes, ontsmettingsgeuren ,...wekken hoegenaamd geen plezierige gevoelens op. Toch hoeft een dierenartsenbezoek geen drama te zijn:

Probeer steeds met het dier naar de dierenarts zelf toe te gaan: waarom?

- Alles wat nodig is voor een goed diagnostisch onderzoek is namelijk aanwezig in een dierenartsenpraktijk. Een boel tijdverlies en nutteloos heen en weer rijden wordt aldus vermeden, wat een must is bij ernstige ziekten.
- Over het algemeen is uw huisdier rustiger in een vreemde omgeving. Want op eigen terrein treedt vaak het beschermingsinstinct op en zal uw poes dus makkelijker veranderen in een "kleine tijger", wanneer een "vreemde" hem lastig valt.
- Een afspraak is nuttig omdat hierdoor de stress, veroorzaakt door het samen zitten met andere dieren, vermeden wordt. Een afspraak is sowieso aan te raden als u met een kitten komt ivm mogelijk infectiegevaar door ander patiënten.
- Maak uw katje vanaf het begin met bepaalde handelingen zoals in het mondje kijken en de oren inspecteren,... Hierdoor ervaart het diertje minder stress op de onderzoekstafel.
- Als de behandeling van de ziekte thuis moet verder gezet worden, zoals bv bij een infectie, of als er tabletten moeten toegediend worden, of injecties zoals bij suikerziekte of desensibilisatie bij allergische patiënten, vraag dan aan de dierenarts om u de handeling voor te doen. Wees niet beschaamd om het bij de dierenarts te *oefenen*, immers de dokter is zulke handelingen gewend, u niet, en enkel bij correcte handelingen zal de kwaal te genezen of onder controle te houden zijn.
- Als u opmerkt dat uw huisdier zich niet goed voelt, ga dan niet over tot zelf-medicatie. Vele humane middelen zijn immers niet geschikt voor onze vrienden. Toch kan u soms als nuttig voorbereidend werk doen. Namelijk bij braken en diarree is het gewenst het dier te laten vasten. Wat de oorzaak ook mogen zijn dit is steeds een correcte aanpak. Een trandend oogje mag u steeds uitkuisen met

afgekoeld gekookt water. Bij huidproblemen zeker niet van tevoren wassen, want door het wassen verdwijnen soms symptomen die essentieel zijn om een diagnose te stellen. Een hele goede anamnese is een van de belangrijkste delen van het stellen van een diagnose. Dit wil zeggen elke afwijking dat u hebt gezien kan nuttig zijn.

- Het enige goede transportmiddel voor de poes is een stevige reiskooi. Een kitten is nog makkelijk op de arm te vervoeren, maar een volwassen poes geeft soms toch wel problemen. Ook al heb je een heel sociaal diertje daarvoor zijn andere niet altijd even sociaal. En een kat in paniek houdt niemand lang vast!!! Ook in de auto plaats je de poes best in de kooi, want de poes kan in de auto ook paniekerig beginnen te doen. En dit veroorzaakt voor de bestuurder een gevaarlijkste situatie. De beste kooien zijn deze die goed afsluitbaar, voldoende stevig en goed te poetsen zijn. De beste kooien hiervoor zijn de plasticen kooien met traliewerk aan 1 kant. Immers poezen in paniek zijn tot heel wat in staat om uit te breken en kunnen in paniek urine en mest laten lopen. Sommige poezen daarentegen reageren beter op een kooi bestaande uit volledig traliewerk. Omdat ze zo de omgeving in het oog kunnen houden. Voorzie de kooi steeds van een dekentje of een handdoek. Zodat de poes het idee heeft dat ze zich kan verstoppen indien nodig.
Een poes meenemen aan een tuigje is natuurlijk ook steeds een mogelijkheid. Men moet de poes wel van jongsaf laten wennen aan zo'n tuigje. Met heel veel geduld zou ze dan wel eens mee willen wandelen aan de leiband. Uiteraard moet u de poes goed aan het tuigje houden zodat tijdens een paniecreactie u het diertje niet kwijt speelt.